

JOEL C.
ROSENBERG

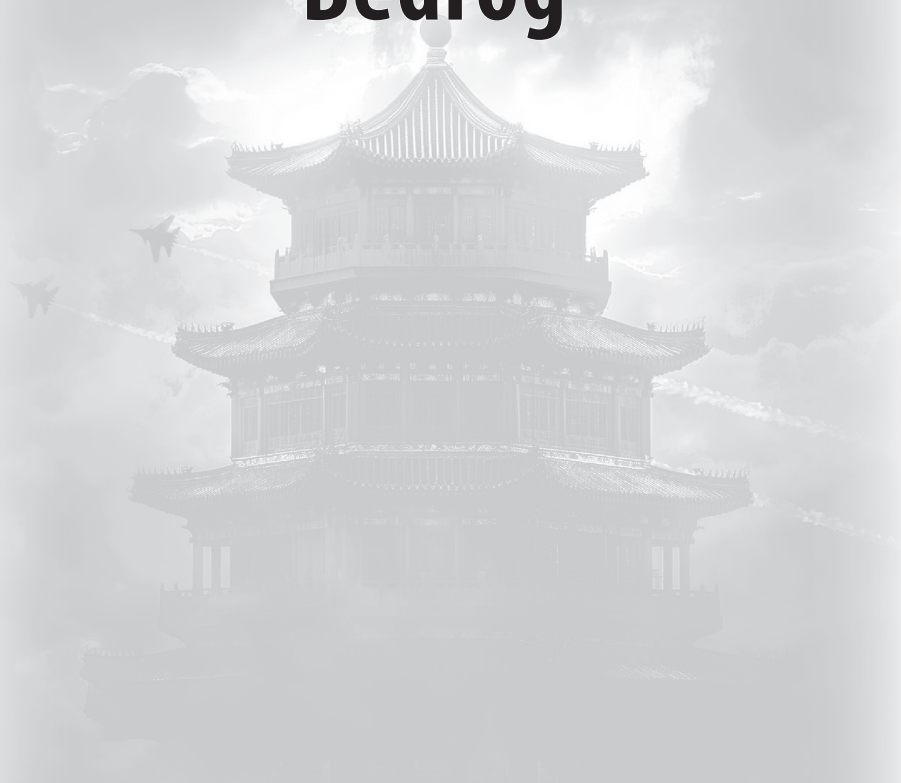

HET
BEIJING
BEDROG

THRILLER

Joel C. Rosenberg

Het Beijing Bedrog

Vertaald door Willem Keesmaat

KokBoekencentrum Uitgevers – Utrecht

Het Beijing Bedrog is fictie. Als er bestaande mensen, gebeurtenissen, organisaties en plekken in voorkomen, zijn die op een fictieve manier gebruikt. Alle andere elementen in dit boek zijn door de schrijver zelf bedacht.

Vertaling: Willem Keesmaat
Vormgeving omslag: Wil Immink Design
Lay-out binnenwerk: Gewoon Geertje

ISBN 978 90 297 3885 9
ISBN 978 90 297 3886 6 (e-book)
NUR 332

De Bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend aan de Herziene Statenvertaling © Stichting Herziene Statenvertaling 2010/2016.

Oorspronkelijk verschenen bij Tyndale House Publishers Inc., Carol Stream, Illinois, USA, onder de titel *The Beijing Betrayal*.

Engelstalige uitgave © 2025 Joel C. Rosenberg
Nederlandse uitgave © 2025 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

www.kokboekencentrum.nl

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Voor Lynn, mijn grote liefde van de middelbare school en mijn beste vriendin.

Dank je wel omdat je van me houdt, in me gelooft, me bemoedigt
en samen met mij de wedloop loopt. Het is toch niet te geloven dat
we de mogelijkheid hebben gekregen om te wonen, te werken en te dienen
in Jeruzalem, de stad van de grote Koning?

Personages

Amerikanen

Marcus Ryker – diplomatieke beveiligingsdienst/CIA
Peter Hwang – diplomatieke beveiligingsdienst/CIA
Geoff Stone – diplomatieke beveiligingsdienst/CIA
Kailea Curtis – diplomatieke beveiligingsdienst
Jennifer Morris – special agent van de CIA
Noah Daniels – special agent van de CIA
Donny Callaghan – special agent van de CIA
Miguel Navarro – special agent van de CIA
Martha Dell – directeur van de CIA
Annie Stewart – adjunct-directeur van de CIA
Carlos Hernandez – president van de Verenigde Staten
Margaret ‘Meg’ Whitney – vicepresident van de Verenigde Staten
Robert Dayton – minister van Buitenlandse Zaken, voormalig senator van Iowa
Mickey Clawson – minister van Energie
Cal Foster – minister van Defensie
James Meyers – Chef defensie
Bill McDermott – nationale veiligheidsadviseur
Marjorie Ryker – moeder van Marcus Ryker

Kairos

Abu Nakba – commandant van de terroristische organisatie Kairos
Mohammed Faisal – hoofdadviseur van Abu Nakba
Omar Nazim – hoofd van Abu Nakba’s beveiligingsdienst

Chinezen

Chen Guanzhong – president van de Volksrepubliek China en
secretaris-generaal van de Chinese Communistische Partij

Dai Wangshu – minister van Staatsveiligheid

Li Bai Xiang – operationeel directeur voor de beveiliging van het
ministerie van Buitenlandse Zaken

Wei Daoming – onderofficier van het ministerie van Binnenlandse
Veiligheid

Taiwanezen

Yani Lee – president van Taiwan

Ben We-Ming – vicepresident

Henry Wang – minister van Defensie

Russen

Mikhail Borisovitsj Petrovski – president van de Russische Federatie

Nikolai Vladimirovitsj Kropatkin – voormalig hoofd FSB

Oleg Kraskin – schoonzoon van voormalig president Aleksandr
Loeganov

Iraniërs

Yadollah Afshar – hoogste leider van de Islamitische Republiek Iran

Mahmoud Entezam – commandant van de Iraanse Revolutionaire Garde

Proloog

Alle oorlogsvoering is op misleiding gebaseerd.
Sun Tzu, *The Art of War*

Ergens in het Hindoekoesj Gebergte, Afghanistan – 6 juni

Iemand heeft zojuist een raket op de president afgevuurd!’
Abu Nakba keek met een ruk achterom.

Hij had zich nog maar net in de richting van Mekka gebogen om aan zijn avondgebed te beginnen toen hij de verbijsterde stem van een nieuwslezer van CNN op een van de televisies in de andere ruimte hoorde.

‘Abu, kom snel – het is begonnen!’ schreeuwde een van zijn bodyguards uit de woonkamer. Hij gebruikte het woord ‘abu’, vader, als respectvolle aanspreektitel.

Meteen daarna hoorde de man anderen naar adem happen.

‘Er heeft zich buiten het stadion een enorme explosie voorgedaan!’ riep Carolyn Tam, de doorgewinterde nieuwslezer van CNN, uit.

‘Mohammed, help me,’ beval de oude man, die met zijn linkerhand zijn wandelstok greep. Mohammed Faisal, zijn adjudant, sprong uit zijn gebedshouding, greep Abu Nakba’s rechterhand en hielp hem overeind.

De oprichter van Kairos hobbelde de slaapkamer uit, de eenvoudige woonkamer in. Ze hadden die ochtend eindelijk de compound op de bergtop weten te bereiken en zich daar gesetteld, maar hij had geen interesse in het schitterende uitzicht op met sneeuw bedekte bergtoppen, die in het maanlicht baadden. Terwijl Faisal hem in de krakende houten stoel hielp, die werd omringd door zwaarbewapende bodyguards en Kairos-jihadisten, was de aandacht van de oude man volledig op de zes flatscreen-tv’s gericht, die met satellietschotels op het dak waren verbonden en voor hun aankomst al voor hen waren opgezet. Hoewel ze stuk voor stuk op verschillende Amerikaanse of Europese zenders waren afgestemd, toonde elke televisie beelden van de mis die op dat moment door paus Pius XIII op Soldier Field in Chicago werd geleid. President Andrew Clarke en de first lady waren er ook bij.

Ze zonden nu allemaal livebeelden van een enorme vuurbal buiten het stadion uit.

Al Jazeera schakelde snel over naar een split screen. Op de linkerkant van het beeld zag Abu Nakba de verwarring in de ogen van de paus en de priesters om hem heen, die zojuist de explosie hadden gehoord, maar haar niet konden zien en duidelijk niet wisten wat er aan de hand was. Aan de rechterkant toonden ze een Patriot-luchtafweersysteem buiten het stadion, dat brandde als een fakkel, met tientallen verkoolde lijken eromheen.

De BBC koos voor een andere strategie. Ze zonden een overzichtsbeeld van buiten het stadion uit, waarbij ze niet alleen de brandende Patriot-installatie toonden, maar ook de paniek die uitbrak onder de vijftigtienduizend mensen die op de parkeerplaats de mis op enorme schermen volgden. Honderden van die toeschouwers waren verbrand.

‘Nee, nee – daar komt er nog een!’ schreeuwde de nieuwslezer van CNN, die weer de volle aandacht van Abu Nakba had.

CNN toonde nu een extreem wijd beeld, blijkbaar afkomstig van een filmteam op het dak van een wolkenkrabber. Dat toonde niet alleen de vuurbal en duizenden gillende mensen die voor hun leven renden, maar ook de condensstreep van een tweede raket die bij de top van de Willis Tower vandaan kwam. Het ding vloog echter in de heldere ochtendlucht alle kanten op, alsof het door iets uit koers was geraakt. Dit exemplaar raakte het stadion niet, maar begroef zich in een soort EHBO-tent – groot en wit, met een rood kruis erop – die helemaal aan de andere kant van de parkeerplaats stond. Ook die veranderde opeens in een gigantische vuurbal, die binnen een oogwenk heel de tent en iedereen erin verslond.

De mannen van Abu Nakba begonnen te juichen, maar hij beval hun om stil te zijn. Daarna zei hij tegen Faisal dat hij het volume van CNN hoger moest zetten en leunde naar voren.

‘De president van de Verenigde Staten en paus Pius XIII worden aangevallen,’ zei Tam met bevende stem. ‘Ik herhaal – ondanks de zwaarste beveiliging die ooit door de geheime dienst is opgezet, worden de president, de first lady, de paus en de honderdduizend mensen die de mis bijwonen met raketten onder vuur genomen.’

En toen kwam er nóg een, wat Abu Nakba al wist.

Een derde SA-7-raket.

Ook vanaf de top van de Willis Tower.

En deze was raak.

De Libiër keek verrukt toe terwijl de raket over de parkeerplaats heen vloog, maar net het dak van het stadion miste en zich in de tribune links van het hoofdpodium boorde. Hij mompelde iets, maar geen van zijn adjudanten of bodyguards verstond hem. En ze besteedden er hoe dan ook niet veel aandacht aan. Net als hun leider keken ze gehypnotiseerd naar de duizenden Amerikanen die in rook opgingen.

Elke zender toonde nu weer beelden van binnen het stadion. Sommige lieten zien dat agenten van de geheime dienst president Clarke en de first lady zo'n beetje het podium af sleurden en het gebouw erachter in. Anderen richtten zich op de paus, die halverwege zijn preek ondersteboven geworpen was en zich niet bewoog. Geheim agenten en leden van de beveiliging van het Vaticaan vlogen op hem af. Sommigen van hen probeerden hem af te schermen tegen de verschroeiende hitte van de vlammenzee die over het oostelijke deel van Soldier Field raasde. Anderen probeerden eerste hulp te verlenen. En de paus was niet de enige die was neergegaan. Er lagen nog minstens tien lichamen bewegingloos op het hoofdpodium.

Ook andere netwerken richtten zich op de massale paniek die uitbrak onder de ongeveer zeventigduizend mensen die nog steeds in leven waren, maar die in het stadion in de val zaten. In hun wanhoop om te ontsnappen liepen mensen elkaar gillend van angst omver, sprongen over rijen lege stoelen en vertraptten zelfs degenen die waren gevallen.

Alles waarop Abu Nakba zich had voorbereid en waarvoor hij had gebeden, was deze dag werkelijkheid geworden. Maar hij wist dat het nog niet voorbij was. Nee, het was eigenlijk nog maar net begonnen.

2

Abu Nakba draaide zich om en keek op de wandklok in de keuken. Geen van de zes zenders, zelfs Al Jazeera niet, had het nog opgemerkt.

Maar zodra ze dat wel deden, zou zijn overwinning eindelijk compleet zijn.

Zijn blik verplaatste zich van scherm naar scherm en hij genoot van de vernietiging. Heerlijk, dat oplopende dodental! En ook die enorme angst, die zich niet alleen door Soldier Field heen verspreidde, maar ook door de rest van Chicago en de Verenigde Staten.

‘Wacht even, er doen zich nieuwe ontwikkelingen voor,’ zei een zijgende Carolyn Tam in de CNN-studio in Atlanta. ‘Er wordt me zojuist verteld dat een 737 passagiersvliegtuig uit Michigan of Canada is gekaapt. Dat is nog niet helemaal duidelijk. Maar mijn producer vertelt me dat CNN twee federale bronnen heeft die vermoeden dat het vliegtuig op weg is naar de Windy City.’

Het leek wel alsof er een stoot elektriciteit door de oude man heen voer.

Hij wist dat het geen passagiersvliegtuig was. Het was een vrachtvliegtuig van DHL. Maar het klopte wel dat het een 737 was. Het vliegtuig was in Grand Rapids, Michigan, gekaapt en koerste linea recta af op het stadion. En nu het Patriot-systeem buiten het stadion was vernietigd, kon hij niet worden tegengehouden.

Er gleed een sluwe glimlach over het gezicht van de oude man, terwijl hij op zijn stoel naar voren en naar achteren begon te wiegen. En hoewel hij zijn ogen openhield – zijn blik hield de verslaggeving op de snel wisselende beelden op alle zes de schermen in de gaten – begon hij hardop te bidden.

Carolyn Tam leek met iemand buiten beeld te praten. Ze probeerde schijnbaar de informatie die ze door haar oortje hoorde op een rijtje te

krijgen. Daarna splitste het beeld zich tussen haar in de studio in Atlanta aan de linkerkant van het scherm en de schittering van een nauwelijks herkenbaar object in de helderblauwe lucht.

‘Het beeld dat we u aan de rechterkant laten zien, is vrijwel zeker dat van de gekaapte 737, die op weg is naar Chicago,’ legde ze uit. ‘CNN-verslaggevers en producers proberen duidelijk te krijgen of er al gevechtsvliegtuigen op weg zijn om het toestel te onderscheppen, maar tot dusver kunnen we dat niet bevestigen. De meeste telefoonverbindingen in Chicago, en vooral die in het centrum en in de omgeving van Soldier Field, liggen plat.’

Een moment later, terwijl de beelden van het vliegtuig al ietsje scherper werden, hoewel nog steeds beverig, legde Tam uit dat CNN zojuist onbevestigde berichten had binnengekregen – ze herhaalde voor de duidelijkheid dat ze tot dusver nog onbevestigd waren – die meldden dat de lichamen van twee piloten en verscheidene mensen van het grondpersoneel zojuist op het vliegveld van Grand Rapids waren gevonden.

‘Er wordt me verteld dat hun keel is doorgesneden,’ rapporteerde Tam. ‘De gezagvoerder is eenvoudigweg geëxecuteerd. Hij was vastgebonden en was van achter door het hoofd geschoten. We kunnen er alleen maar naar raden of die kaping iets met de raketaanvallen hier in Chicago te maken heeft en natuurlijk lijkt dit erop te wijzen dat deze 737 op weg is voor een kamikazeaanval op het stadscentrum en misschien wel het stadion zelf.’

‘Allah is groot,’ fluisterde Abu Nakba. ‘Glorie aan de God van deze wereld, de oneindig Goede, de Genadige, de Meester van de dag van het oordeel.’

Hij had niet verwacht dat zo veel details van zijn operatie zo snel openbaar zouden worden. Maar toch zat hij er niet mee. Integendeel. Hij was ervan overtuigd dat het alleen maar meewerkte om de angst bij elke Amerikaan die op dat moment achter de tv zat te vergroten. En die wetenschap gaf hem een uitgelaten gevoel.

Met elke seconde die verstreek, kwam de Boeing 737 MAX dichterbij en duidelijker in beeld. Al snel merkte Tam op dat het vliegtuig zo geel was dat het eerder op een DHL-vrachtvliegtuig leek dan op eentje voor passagiers.

‘Het vliegtuig bevindt zich nog amper vijftien kilometer bij de stad vandaan, heeft een hoge snelheid en toch zijn er in geen velden of wegen gevechtsvliegtuigen te bekennen,’ zei Tam. ‘Ik kan me niet voorstellen dat de autoriteiten toestaan dat dit vliegtuig nog dichterbij het dichtbevolkte Chicago in de buurt komt, maar op dit moment zie ik eerlijk genoeg geen mogelijkheid om het nog tegen te houden.’

Dat was nou precies de bedoeling, mijmerde Abu Nakba.

Enkele seconden later was de afstand tot nog maar tien kilometer geslonken.

En toen vijf.

Drie.

Opeens zoomde CNN zo ver in op het vliegtuig dat hij Zaid Farooq, een van de drie ondercommandanten van Kairos en zijn chef inlichtingen, in de cockpit kon zien zitten. De mannen om hem heen slaakten collectief een zucht, maar niet zo luid als Mohammed Faisal, die lang in het team van Farooq had gediend. Er welden gevoelens van enorme trots op in de Libiër. Zijn ogen vulden zich met tranen. Zaid Farooq stond op het punt om geschiedenis te schrijven. Zij allemaal. Er waren al talloze Amerikanen dood. Maar die aantallen zouden nog ontzettend hard oplopen, misschien wel tot vijftigduizend, of misschien zelfs wel tot vijfenzeventigduizend of meer. Het zouden er hoe dan ook veel meer zijn dan de drieduizend die op 9/11 de dood hadden gevonden.

3

Abu Nakba's blik verplaatste zich naar Al Jazeera. De zender liet nu een schitterend panoramisch beeld zien, met de 737 die over het Michiganmeer kwam aanvliegen, afgezet tegen de volledige skyline van Chicago. Het opvallende beeld werd bijna meteen door alle andere netwerken opgepikt. Een voor een toonde elk scherm voor hem hetzelfde shot.

Midden in het beeld zag Abu Nakba het imposante silhouet van de Willis Tower, het hoogste gebouw in het Amerikaanse Midden-Westen. Aan de rechterkant zag hij het stadion, met het allesverslindende vuur en een dikke, zwarte, kolkende rookkolom die eruit oprees. Het vliegtuig was helemaal links op het scherm te zien. Het maakte een bocht over het meer, richtte zich op het stadion en verloor snel hoogte.

Maar plotseling werd er een vuurzuil uit een van de bovenste ramen van de wolkenkrabber, het Skydeck, zichtbaar. Met een schok realiseerde Abu Nakba zich dat het een volgende SA-7-raket was. Het ding ging echter niet op het stadion af, maar vloog in de richting van het vliegtuig.

Dat is onmogelijk, dacht de oude man.

Geen van zijn mensen zou op dat vliegtuig schieten.

Niet nu.

Nooit.

Niet wanneer hun grootste overwinning nog maar enkele seconden op zich liet wachten.

Maar toen zag Abu Nakba op alle zes de schermen verbijsterd dat de raket zich in een voorraampje van de 737 begroef en meteen explodeerde. En toch was het vliegtuig niet vernietigd. Niet helemaal, in elk geval. Wat er nog over was van de romp, was nu een fel brandend wrak. Maar in plaats van in het stadion of op de parkeerplaats terecht te komen, crashte het vliegtuig in de bovenste verdieping van de Willis Tower.

Het gebouw beefde van de inslag. Elk raam van het Skydeck werd eruit geblazen. En toen kwam de enorme vuurbal, op het moment dat ruim twintigduizend liter kerosine het iconische gebouw in lichterlaaie zette.

Iedereen om de Libiër heen sprong overeind en begon wild te juichen, inclusief Mohammed Faisal. Abu Nakba draaide zich om en keek ongelovig naar het tafereeltje. Maar toen realiseerde hij zich dat zij het plan niet kenden. Hij had hun niets over de kaping verteld, uit angst dat het Farooq en zijn mensen niet zou lukken. Zij hadden er dus geen idee van dat het de bedoeling was geweest dat het vliegtuig in Soldier Field zou crashen en niet in de wolkenkrabber. Voor hen was dit gewoon een volgend teken dat Allah hun goedgunstig was.

Hij draaide zich weer om naar de schermen en zag dat de wolkenkrabber begon te branden. Abu Nakba hoorde de paniek in de stem van Carolyn Tam en haar collega's bij CNN en begon te denken dat dit misschien toch nog een grote zegen kon zijn. Er werkten meer dan twintigduizend mensen in het gebouw. Dat wist hij omdat de Troika, inclusief Farooq, op een gegeven moment plannen had gesmeed om het gebouw neer te halen. Ze konden tenslotte niet allemaal vluchten voordat het gebouw instortte, of wel?

En toch, hoe langer hij wachtte, hoe misselijker hij werd. CBS News haalde al snel een bron dicht bij de burgemeester aan en nog eentje van Homeland Security, die zeiden dat vanwege het evenement in het stadion en alle verkeer en de daarbij horende parkeerproblemen, de meeste werkgevers in het gebouw hun werknemers vrijaf hadden gegeven. Er bevonden zich daarom maar weinig mensen in het gebouw ten tijde van de inslag, waarvan de meeste zonder problemen werden geëvacueerd.

En inderdaad, binnen de kortste keren verschenen er beelden van mensen die uit de lobby van de Willis Tower stroomden.

Het duurde niet al te lang voor brandbestrijdingsvliegtuigen over het tafereel heen vlogen. Ze begonnen vlammen dovende chemicaliën over de wolkenkrabber te gooien om de brand te blussen en elke keer dat er eentje overvloed, hadden ze meer succes.

Daarna volgde er echter een schokkende ontwikkeling.

Fox News was de eerste die wist te melden dat er boven de honderdste verdieping tientallen mensen in de val zaten, die het gebouw niet uit

konden omdat de vlammen en de rook in de liftschachten en trappenhuizen onder hen te intens waren. In plaats daarvan waren ze allemaal naar het dak gegaan en was er wereldwijd op televisie te volgen hoe ze veilig naar beneden werden geholpen met de glazenwasbakken die de functie van de liften overnamen.

Ongeveer een minuut of twintig nadat de reddingsactie was opgestart en de rook eindelijk ver genoeg optrok om een fatsoenlijk shot te krijgen, begon ABC News livebeelden uit hun plaatselijke nieuwshelikopter uit te zenden. De beelden toonden een team federale agenten dat de reddingsactie leidde. Alle kleur trok uit Abu Nakba's gezicht weg toen de camera op de teamleider inzoomde. Dat gezicht kende hij. Het was het gezicht van Marcus Ryker.

De oude man voelde zich opeens erg beroerd.

Hij had geen idee hoe dit mogelijk was. Het enige wat hij wist, was dat alles waarvoor hij zo hard had gewerkt, alles waar zijn beschermheer voor had betaald, alles waarvoor hij zich in zijn leven had ingezet, vlak voor zijn neus was getorpedeerd.

Explosieve politieke thriller vol spanning, moed en opoffering

De leiders van de Verenigde Staten en China staan op het punt een belangrijk handelsverdrag te ondertekenen. Wat de Amerikaanse president niet weet, is dat China in het geheim een aanval op Taiwan voorbereidt. Of dat er een levensgevaarlijk nieuw virus op het punt staat uit te breken dat de hele wereld in een crisis dreigt te storten.

Intussen leidt de zoektocht van CIA-agent Marcus Ryker naar 's werelds meest gezochte terrorist hem naar Pakistan, waar hij een angstaanjagend geheim ontdekt in een hypermodern lab. Maar een inschattingsfout leidt tot een explosie die een hele stad in puin legt. Terwijl de tijd begint weg te tikken, moet Ryker alles op alles zetten om de terroristische plannen vanuit China te dwarsbomen – voordat het te laat is.

Joel C. Rosenberg is een internationaal vermaard thrillerauteur. Van zijn titels werden wereldwijd miljoenen exemplaren verkocht. *Het Beijing Bedrog* is het laatste deel in zijn serie over CIA-agent Marcus Ryker.

KokBoekencentrum.nl
UITGEVERS | UTRECHT

ISBN 978 90 297 3885 9 | NUR 332

9 789029 738859